

Zájezd do Anglie

Poslední týden v září jsme vyrazili na oblíbený zájezd do Anglie.

První den jsme strávili za typicky deštivého anglického počasí v Londýně. Jeli jsme lodí po Temži, prohlédli si hrad Tower, prošli se po Tower Bridge a krásné výhledy na celý Londýn jsme obdivovali z katedrály svatého Pavla.

Druhý den jsme strávili v universitním městě Oxford, kde jsme si prohlédli slavnou univerzitu a odpoledne strávili procházkou a nákupem.

Poslední den jsme opět byli v Londýně a prošli se krásnými parky, prohlédli si Buckinghamský palác, Trafalgarové náměstí a Westminsterské opatství. Celý den jsme zakončili na vyhlídkovém London Eye.

Angličtinu jsme jako pokaždé procvičovali v hostitelských rodinách, kde jsme měli i možnost vyzkoušet anglickou kuchyni.

Odjížděli jsme plní zážitků, na které budeme dlouho vzpomínat.

Mgr. Markéta Brichová

St. James Park

U Tower Bridge

Slavná univerzita v Oxfordu

Před Buckinghamským palácem

Na co se máme těšit v příštím čísle

- Co nového v projektech v rámci Erasmus+
- Tradiční setkání s bývalými zaměstnanci školy
- Veletrh perspektivy řemesel
- Návštěva multimediální projekce Totalita
- ...a další akce a aktivity měsíců října a listopadu

vydání

8

ŘÍJEN
2019

Minialmanach

toto vydání

Světový den záchrany života	Str. 1
Kulatý stůl Šik a fit v každém věku	
40let FN Plzeň-Lochotín	
Netradiční hodina literatury	Str. 2
Pracovní den v nemocnici v Michalovicích	
Dny vědy a techniky ZČU	Str. 3
Zájezd do Anglie	Str. 4

Slovo úvodem

Podzimní rozjímání

Letošní školní rok začal 2. září. Neděle prvního byla posledním prázdninovým dnem, který se doopravdy vydařil, plovárny byly nabité k prasknutí.

Zato pondělí – po sluníčku ani památky, drobný deštěk jakoby brečel nad všemi, kteří musí dnes do školy.

Řeknu vám, jít do práce první zářijový den je něco úplně jiného, než jít třeba prvního dubna. Teď vůbec nemluvíme o učitelích, ale všeobecně. V září už je totiž citelně znát blížící se podzim. I když podzim má své nesporné krásy, je člověku tak nějak teskně a posmutněle. *Jak peníze tiše položený slepčí, jsi tu, můj podzime...* Marně se snažím vzpomenout si na nějakou báseň, kde by příchod podzimu byl vítán radostně. Všechno jsou to básně (ať už od Halase, Nezvala či Verlaina) vážné až pochmurné, přirovnávající podzim roku k podzimu pozemského života – žlutnoucí a opadávající listy, uvadající květy...

V létě sice nadáváme na nesnesitelná vedra, ale přesto si myslím, že je léto pro nás nejpřírozanější roční období.

I ráj, odkud jsme byli kdysi dávno vyhnaní, si představujeme jako prosluněný ostrov s bujnou tropickou vegetací, nikoli jako romanticky zasněžené horské středisko s úžasnými sjezdovkami a ideálními stopami pro běžky...

A tak se snažíme skrývat, že už je podzim nablízku – říkáme, že máme babí léto nebo indiánské léto, někdy i léto svatováclavské... Radujeme se z každého teplého dne, z každého slunečního paprsku – ale skutečné léto už je dávno pryč, s tím se nedá nic dělat. Zkrátka z ráje jsme už byli vyhnaní...

Slávka Michálková

Světový den záchrany života

Dne 10. 10. 2019 se opět po roce konala na Zdravotnické záchranné službě Plzeňského kraje (ZZS Pk) edukační kampaň globálního charakteru pod názvem Světový den záchrany života. Akce je zaměřena na výuku základní neodkladné resuscitace. Tato kampaň je určena široké veřejnosti z řad dětí i dospělých.

Koordinátorem celé akce je Mgr. Ivana Krsová, která je vedoucí Vzdělávacího a výcvikového střediska ZZS Pk. Díky Mgr. Krsové se jedna třída z naší školy každý rok dostane do budovy ZZS Pk a je vedena týmem lektorů, kteří žáky odborně vedou ke správným postupům v KPR (kardiopulmonální resuscitaci).

Žáci ZŠ a VOŠZ jsou v kontaktu s odborníky z praxe a kromě praktické výuky, je jim umožněno nahlédnout do centra operátorů ZZS a vozového parku.

V letošním roce se akce zúčastnila třída 1A PS v doprovodu třídní učitelky Mgr. Renaty Jonášové.

Text a foto:
Mgr. Renata Jonášová

Minialmanach Vydání 8 Říjen 2019

SZŠ a VOŠZ Plzeň
Karlovarská 99
323 00 Plzeň

www.zdravka-plzen.cz
zdravka@zdravka-plzen.cz

Redakce:

Mgr. Ladislava Mutinská
Ing. Jaroslava Michálková

mutinska@zdravka-plzen.cz
michalkova@zdravka-plzen.cz

☎ 378 015 121

SZŠVOŠ

Netradiční hodina literatury

Jako učitelka českého jazyka a literatury si troufám říci, že žáci ze třídy 4 CZM zažili 10. října nejzábavnější hodinu literatury. Do školy totiž přijal pozvání Anatol Svahilec.

Ptáte se, kdo to je? Jeho občanské jméno je Václav Šindelář, český slamer a politický aktivista. Tento „týpek“ nás zasvětil do tajů slam poetry. Že jste o tomto „žánru nežánru“ ještě neslyšeli? Najděte si jeho vystoupení na youtube.com a třeba se pobavíte stejně jako my.

Podstatné ale je, že nás Václav Šindelář ještě překvapí. Není to totiž naposledy, kdy „promluví“ k našim žákům. Nechte se překvapit...

Mgr. Renáta Malá

Anatol Svahilec, mistr republiky ve slamu

Foto převzato z: <http://www.munimedia.cz/prispevek/slam-poetry-se-vratila-do-brna-vitezem-exhibice-se-stal-anatol-svahilec-10659/>

Kulatý stůl Fit a šik v každém věku

Díky ukázkové spolupráci se mohla uskutečnit osvětová akce pro seniory pojatá zábavnou formou. Podnět k organizaci kulatého stolu na téma Fit a šik v každém věku vzešel z projektu MPSV Implementace politiky stárnutí na krajské úrovni. Nemohl by se však uskutečnit, pokud by se do příprav nezapojila Střední zdravotnická škola a Vyšší odborná škola zdravotnická v Plzni a paní Stanislava Adamcová z Dobrovolnické regionální agentury DoRA a pokud by Knihovna města Plzně neposkytla prostory M-Klubu. K dobré atmosféře přispěla i hojná účast z řad spolku Seniorů ČR, základní organizace Plzeň - Skvrňany a Klubu aktivních seniorů z Vinic. V úvodní části se diskutovalo o správné péči o chrup a o zdravé výživě. Přednášky na tato témata si připravily paní Diana Jurinová a studentky oboru Diplomovaný nutriční terapeut Kateřina Bürgerová a Lea Skálová.

Velký dík patří Mgr. Haně Šťastné a MUDr. Hedvice Bartoškové, učitelkám ze Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické, které tyto prezentace zprostředkovaly. Poté byla všem přítomným rozdána Seniorská obálka spolu s pokyny, jak ji správně vyplnit. Závěr proběhl v akčním duchu, kdy si všichni pod vedením zkušené cvičitelky Stanislavy Adamcové protáhli těla na židlích.

Mgr. Irena Kadlčíková
Krajská koordinátorka pro Plzeňský kraj Projektu
„Implementace politiky stárnutí na krajskou úroveň“

40 let Fakultní nemocnice Plzeň - Lochotín

U příležitosti 40. výročí počátku výstavby FN Lochotín připravila nemocnice výstavu, která se věnuje uplynulé době. Výstava je pojata chronologicky, panely postupují od minulosti k současnosti. Zároveň popisují historii plzeňských lazaretů a špitálů, která sahá až do let, kdy bylo založeno královské město Plzeň. O výstavbě nové „fakultky“ se začalo mluvit již v poválečných letech.

První panely provádí etapovou výstavbou lochtotínské nemocnice pomocí atraktivních dobových návrhů a nákresů Nechybí příběhy zaměstnanců, kteří svůj život spojili s FN, a zajímavým zpestřením jsou statistické údaje, které dokonale dokreslují vývoj nejen Fakultní nemocnice, ale také společnosti.

V závěru výstavy je představena současnost a rovněž vize budoucnosti Fakultní nemocnice na Lochotíně.

Devět výstavních panelů přináší přehled 40 let rozvoje lochtotínského areálu, kde zdravotníci poskytují péči nejvyšší úrovně. Putovní výstava je k vidění nejen na několika místech v borském i lochtotínském areálu, ale i u nás ve škole. Přípravila: Ing. Jaroslava Michálková

Pracovní den v nemocnici v Michalovcích

Ve dnech 25. - 26. 9. 2019 jsem se zúčastnila akce Pedagogické sekce ČAS - Pracovního dne v nemocnici v Michalovcích na Slovensku.

Je to nově postavená nemocnice nové generace (NNG), která má za sebou první rok fungování se skvělými výsledky. Systém je založen na principu sdružených oddělení tzv. Klastřů - kdy pod jeden Klastř jsou sdruženy všechny příbuzné obory. My jsme měli možnost se důkladněji podívat na klastř pro ženu a dítě, kde jsou sdruženy oddělení: gynekologické, dětské, porodnice, šestinedělí a neonatologie. Součástí je i ambulantní a poradenský sektor. Pracuje zde množství dobrovolníků z řad studentů středních i vysokých škol, důchodců a dalších zájemců. Nemocnice je napojena informační systém, který kontroluje práci všech zdravotníků.

V nemocnici funguje systém identifikace zhoršení zdravotního stavu, přičemž sestra napojí pacienta na monitor, který se spáruje pomocí identifikačních kódů se složkou, změní veškeré fyziologické funkce, včetně saturace, vyhodnotí změnu stavu a podá varovný signál lékařům, který musí okamžitě reagovat, rozhodnout stav a elektronicky předepsat medikaci, kterou musí sestra okamžitě podat. Sestra má skener, kterým nejdříve naskenuje jedinečný čárový kód na náramku pacienta, pak sebe a následně i medikace, kterou podala. Vše se opět spáruje s dokumenty pacienta a zapíše. Odpadá tím velké množství zapisování tzv. "papírování". Pro chronické medikace je v nemocnici zřízena Centrální příprava léků, kde léky připravuje robotický automat. Medikace zapsaná lékařem do nemocničního informačního systému, je robotem přečtena a připraven balíček léků na celých 24 hodin. Tím je zajištěna bezpečnost a kvalita přípravy léků. Na balíček je vyražen jedinečný identifikační kód pacienta, jméno... Sestra na oddělení pak naskenuje svůj kód, kód náramku pacienta i kód balíčku, a dostane povolení, že vše souhlasí a může tomuto pacientovi lék podat. Zároveň automaticky dojde k zápisu do dokumentace- kdo, kdy a jaký lék podal.

Na odděleních funguje zajímavý systém zásobování KAMBAN, kdy na odděleních ve skladu mají 2 kontejnery od jednotlivých druhů materiálů. Dojde-li jeden, přeřadí se na jeho místo druhý - ten je opatřen červenou etiketou (opět s kódem). Každý den je sklad kontrolován zásobovačem, který následný den doplní chybějící materiál.

Výborné vztahy jsou patry jak mezi zdravotnicou tak i vysokou školou, jejichž zástupci si udělali čas si s námi pohovořit o systému vzdělávání na Slovensku. V pozdních odpoledních hodinách jsme byli pozváni na návštěvu Vysoké školy zdravotnictva a sociálnej práce sv. Alžběty, kde se nám věnovala Doc. PhDr. Anna Murgová PhD. Ukázala nám školu a měli jsme možnost porovnat vzdělávání na Slovenských VŠ s naším systémem a diskutovalo se nad kompetencemi zdravotnických pracovníků.

Text a foto: Mgr. Hana Šťastná

Identifikace zhoršení zdravotního stavu – napojení pacienta na monitor

Centrální příprava léků

▲ Návštěva Vysoké školy zdravotnictva a sociálnej práce sv. Alžběty

◀ Na balíček s léky je vyražen jedinečný identifikační kód pacienta, čímž se předejde možným záměnám

NAŠE ZDRÁVKA

Dny vědy a techniky ZČU aneb Bav se vědou

Tato velice zajímavá a našimi žáky oblíbená akce se letos konala ve dnech 20. a 21. září na náměstí Republiky a v přilehlých ulicích.

Že je věda zábava si vyzkoušeli žáci tříd 1 ZDL a 4 ZDL i vyučující, které je doprovázely – Mgr. Ivana Suchá, Mgr. Ladislava Mutinská a Ing. Jaroslava Michálková. Naše žáky jako obvykle nejvíce zaujal stánek Fakulty zdravotnických studií.

Projekt „Pyramída zdraví – cesta k lepšímu životu“ ukázal velmi atraktivní testování správné hygieny rukou pomocí speciálního přístroje. Zdravotníci záchranáři představili žákům význam kardiopulmonální resuscitace nebo použití automatizovaného externího defibrilátoru. Mohli si vyzkoušet rovněž ochranné pomůcky, které používají radiologové.

Neméně zajímavý byl i technický prostor Fakulty strojní – zde žáci viděli studentkou formuli, ukázky automatizace pomocí robota, 3D tisk z kovového prášku i z plastu, měření síly hlasu, virtuální realita a mnoho dalšího.

Nás s kolegyní Ladkou zase nejvíce zaujal hvězdářský dalekohled, kterým jsme mohly vidět Slunce – zřetelně byly protuberance, skvrny na Slunci jsme neviděly, ten den prý žádné nebyly.

Zkrátka na své si přišel každý a nikdo se nenudil.

Text a foto: Ing. Jaroslava Michálková

Žáci 1 ZDL si dopoledne užili...

Říjnová příloha

Jak jsme (ne)zachránily Káju

Asi ve čtyřech letech se mi život otočil o 180°. Ze dne na den jsem si přestala prozpěvovat už koníček pádí a zjistila jsem, že *tíhnu duší jen k Lady Karneval*. Zkrátka vyměnila jsem Matušku za Gotta. Obdiv a tajná láska ke Karlu Gottovi mi vydržely asi do patnácti – pak jsem objevila Portu a mími idoly se stali vousatí chlapíci v maskáčích a stetsonech, především proto, že si své písničky napsali, otextovali, zahráli i zazpívali. No není to úžasné? Ale to už je jiná kapitola mého života.

Karla Gotta – Káju – jsem milovala zrovna tak moc, jako moje nejlepší kamarádka Evička. Spřádaly jsme představy, jak ho jednou potkáme, co mu povíme, a především – jak se bude tvářit on. Kupodivu jsme se o něho nikdy nepohádaly...

Jednou, to nám bylo asi dvanáct, nás napadlo, že o něm napíšeme román. Proč ne; obě jsme měly již „spoustu literárních zkušeností“ – množství školních slohovek, každoroční účast v literární soutěži, korunovanou několika cenami, a jednu společnou básnickou sbírku...

Dlouho jsme se dohadovaly, jak by měl ten román vypadat, až jsme nakonec zvolily dobrodružně-detektivní žánr s nádechem sci-fi, ve kterém my dvě budeme úžasně schopné agentky, které mají za úkol střežit Karla Gotta a v případě potřeby mu podat pomocnou ruku.

Zakoupily jsme tlustý sešit a začaly psát. Vymýšlely jsme stále nové a nové zápletky, já jsem náš román občas doplnila o nějakou „ilustraci“ – a za několik měsíců byl sešit hustě popsaný od začátku až do konce. Se svým dílem jsme byly spokojeny – před Kájovými (a na-šími) dobrodružstvími by zbledl Robin Hood, tři mušketýři, sedm statečných i Gagarin.

Teď ovšem nastal skutečný problém – jak Karlovi ten román doručíme? Od začátku bylo totiž jasné, že to bude dárek pro něho!

Tohle jsme fakt nezvládly. My, nejlepší agentky světa, které jsme Káju vysvobodily ze spárů rozvášněných eskymáckých žen v Grónsku, zachránily před smrtí žizní po ztroskotání na Sahaře, po hadím uštknutí v Amazonii i na Měsíci, kam ho unesla šílená americká kosmonautka!

Tak jsme se rozhodly, že román uložíme na tajné místo a vyzvedneme, až budeme schopné ho Kájovi předat. Uložení na tajné místo se konalo o prázdninách uprostřed lesa poblíž naší chalupy...

Evičku jsem potkala minulou sobotu u Penny marketu. Bylo to právě týden po pohřbu Karla Gotta. Jako obvykle jsme zalázeřily na školství (i ona je učitelka), na nezvedené žáky a nevďečné rodiče, na přebujelou administrativu... ale stále jako by mezi námi viselo něco neviditelného...

Kdo o tom začne mluvit? Chvilje ticha – Evička. Ale pořádnou oklikou:

„Hele, víš ještě, kde je TEN sešit?“

Okamžitě mi bylo jasné, o čem je řeč:

„No jasné, mezi sedmou a osmou borovicí, počítáno od toho obrovského zlomeného smrku!“

„A myslíš, že bychom ho našly?“

„Holka, to si nejsem jistá. Ty vejmutovky vykáceli někdy před patnácti lety, a ten smrk už tam taky nestojí...“

„Týýýý jooooo“, (přesně takhle vyjadřovala Evička údiv v těch dvanácti), „představ si, že to někdo našel a přečetl! Ten se musel smíchy válet přes celý les! Ještě jsme se tam i podepsaly! No, to je ostuda!“

„Hm, ostuda... Víš, co je mnohem horší? Že tentokrát jsme Káju nezachránily!“

Slávkva Micháلكová

čtete ještě

Akademie řemesel Rokycany

2019 **Str. 1**

S Erasmem za tokajským

vínem

Sbírkové dny Světlušky 2019

Sbírka Bílá pastelka **Str. 2**

Akademie řemesel Rokycany 2019

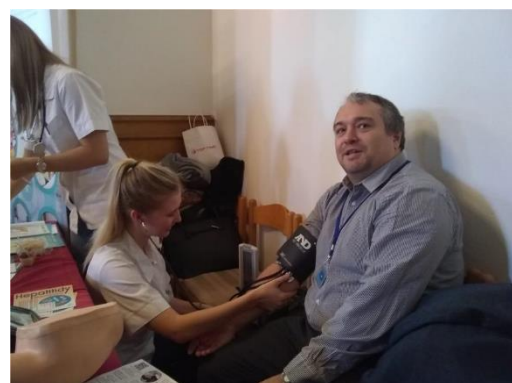
Úřad práce ČR ve spolupráci s městem Rokycany a dalšími partnery uspořádal již 14. ročník prezentace středních škol a regionálních zaměstnavatelů pod názvem Akademie řemesel, který se konal 17.10.2019 v příjemných prostorách rokycanské restaurace Na střelnici. Letošní ročník výstavy byl zaměřen na rozvoj kompetencí a kreativního myšlení.

Stejně tak jako v minulých letech se naše škola i letos účastnila tohoto veletrhu, protože věříme, že zde nalezneme mnoho potencionálních uchazečů o studium ve zdravotnických oborech.

Pod vedením odborných učitelek Mgr. Aleny Štroblové, Mgr. Renaty Jonášové a žákyní ze 4. ročníku oboru Zdravotnický asistent se plzeňská zdravotka prezentovala v tom nejlepším světle. Nechyběly ukázky správné resuscitace jak u nemluvněte, tak u dospělého člověka, měřili jsme zájemcům hodnoty krevního tlaku, předváděli moderní pomůcky k výuce, nové učebnice a odpovídaly budoucím zájemcům o studium na naší škole na jejich dotazy.

Veletrhu se vždy účastní velké množství žáků 8. a 9. ročníků ze ZŠ, kteří se zde seznamují s dostatečným výběrem studijního i učebního oboru. O náš stánek byl obrovský zájem a tak věříme, že se s mnoha žáky ZŠ setkáme i na půdě naší školy.

Mgr. Alena Štroblová

SZŠVOŠ

S Erasmem za tokajským vínem

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Ačkoli nabídek bylo požehnaně, nikdy jsem se nezúčastnil školou pořádaného zájezdu nebo pobytu.

Na začátku nového školního roku se však ve škole objevil plakát, na kterém mě upoutala fotografie staříka držícího sklenku vína. Šlo o týdenní pobyt v proslulé maďarské vinařské oblasti Tokaj.

Jak jsem brzy zjistil, všech šest míst bylo okamžitě zamluvených – vzdal jsem se tedy všech svých nadějí. Ale co čert nechtěl – pouhý den před odjezdem onemocněla jedna ze studentek, takže se organizátoři obrátili na mě. Neváhal jsem, ze dne na den sbalil kufr, abych následující den ráno odcestoval za hranice naší země. A to aniž bych věděl, co vše bude moje cesta obnášet.

Po příjezdu na místo a ubytování u rodiny, kde se hovořilo pouze maďarsky a německy, jsem byl seznámen s programem.

Plánem číslo jedna byla návštěva proslulé tokajské vinice – tato konkrétní nesla jméno Hötszölő.

Naše průvodkyně, rodilá anglická mluvčí, nás mile přivítala nedaleko města na zeleném kopečku, který celý zahalovala vinná réva a šťavnatě hrozny.

„Utrhněte si, ochutnejte a porovnejte s tím, co zníte z vašich domovů,“ pobízela nás Angličanka. Plody byly skutečně výborné, sladoučké a ani trochu trpké. „Trhejte jen kuličky, a ne celé trsy!“ museli nás zastavit učitelé.

Po procházce mezi sluncem ozářenou místní pýchou jsme se přesunuli k očekávané ochutnávce vína.

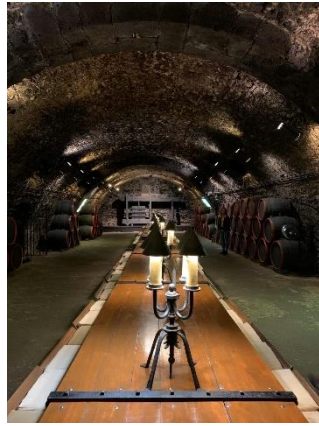
Zavedli nás do místního vinného sklípku. Nádherně osvětlená místnost nás přivítala dlouhým stolem, na kterém v pozoru stály nablýskané skleničky čekající na naplnění vínem – tentokrát již tekutým.

„Pozor na hlavu,“ upozornila nás průvodkyně – ale to jsem se již svíjel na zemi s rukama na spáncích.

Tamní vinařky si přichystaly tři lahve vína řazené od nejméně sladkého po to nejsladší. Mne osobně nejvíce zaujala chuť prvního vzorku s nejnižším obsahem cukru – ačkoli všechny se daly považovat za skvostné. Až jsem se trochu styděl, když jsem si vzpomněl na levná vína v českých obchodech.

posilnění maďarským národním nápojem jsme procházeli městečkem plným prodejen vína. Toto městečko má přes svou světoznámost pouhé čtyři tisíce obyvatel. Zdejší architektura mě ovšem nemohla uchvátit tolik jako vinice, na kterou budu dlouho a rád vzpomínat nejen při pití tokajského zlata.

Sebastián Maryška, žák 3 ZDL

Sbírkové dny Světlušky 2019

Ve dnech 9. - 11. září se naše škola zapojila do sbírkových dnů Světlušky.

Chceme poděkovat druhým ročníkům za jejich aktivní účast a Vám všem, kteří jste do sbírky přispěli. Výtěžek sbírky je 14 598,- Kč.

Sbírka je určena dětem a dospělým s těžkým zrakovým postižením.

Těšíme se na spolupráci s Vámi příští školní rok.

Za organizační tým Mgr. Renata Jonášová
a Mgr. Dagmar Nováková

Sbírka Bílá pastelka

Tato sbírka proběhla na naší škole dne 16. 10. 2019.

Zúčastnily se děvčata z druhých ročníků oboru Zdrabotnický asistent, které přišly s kasičkou rovněž k nám do kabinetu.

Zatím ještě nevíme, jakou částku se jim podařilo vybrat – tak alespoň fotka, dokumentující jejich akci:

Ing. Jaroslava Michálková